

תפילות חנה, תפילות בולגו

Chana's Prayers, Our Prayers
Compiled by Rabbi Avi Weinstein

ספר שמואל א פרק א

א ויהי איש אחד מן הרמתיים צופים מהר אפרים וישמו אלקנה בן ירחם בן אליהוא בן יתחו בן-צוף אפרתי: ב וכל עשתי נשים שם אחת חנה ושם השנית פננה ויהי לפננה ילדים וילחנה אין ילדים: ג ועלה האיש ההוא מעירו מימים א ימימה להשתחוות ולזבוח ליהוה אלהות בשילה ושם עמי בני-עלי חפני ופנחס כהנים ליהוה: ד ויהי היום ויזבח אלקנה ויתן לפננה אשתו וילכל-בנהיה ובנותיה מנות: ה וילחנה ותן מנה אחת אפים פי את-חנה אהב ויהנה סגור רחמה: ו והאשה חנה לממה וכעסמה צרתה גם-פעל בעבור הרעמה פירסגר יהנה בעד רחמה: ז וכן יעשה שנה בשנה מדי עליתה בבית יהנה בן תכעסנה ותבכה ולא תאכל: ח ויאמר לה אלקנה תבכי וקמה לא תאכלי וקמה רע לבבה הלא אנכי טוב לך מעשורה בניים: ט ותקם חנה אחרי אכלה בשילה ואחרי שיתה ועלי הכהן ישוב על-הפסא על-מזוזת היכל יהנה: י והיא מרת נפש ותתפלל על-יהנה ובכה תבכה: יא ותדר נדר ותאמר יהנה אלהות אמ-ראה תראה א בעלי אמתך וזכרתני ולא-תשכח את-אמתך ונתתה לאמתך רעל אנשים ונתתני ליהנה פל-ימי חיי ומונרה לא-יעלה עיר-אשתי: יב והנה פי הרבחה להתפלל לפני יהנה ועלי שומר את-פיה: יג וחנה היא מדי-ברת עלי-לבה רק שפתיה עלות וקולה לא ישמע ויחשבה עלי לשפחה: יד ויאמר אליה עלי עד-מתי תשתפרין הסירי את-ידיך מעלני: טו ותען חנה ותאמר לא ארני אשה קשת-רוח אנכי ויין ושכר לא שתיתי ואשפה את-נפשי לפני יהנה: טז אל-תחתן את-אמתך לפני בת-בועל פי מרב שיחי וכעסי דברתי עד-הנה: יז ועל עלי ויאמר לבי לשלום ואלהי ישראל ותן את-שלתך אשר שאלת מעמי: יח ותאמר תמצא שפחתך חן בעיניך ותכלי האשה לדרסה ותאכל ופניה לא-היו-לה עוד: יט וישלמו בבקר וישתחוו לפני יהנה וישבו ויבאו אל-ביתם הרממה וידע אלקנה את-חנה אשתו ויזכרה יהנה: כ ויהי לתקופת הימים ושהר חנה ותקד בן ותקרא את-שמו שמואל פי מיהנה שאלתיו: כא ועל האיש אלקנה וכל-ביתו לזבוח ליהנה את-זבח הימים ואת-נדרו: כב וחנה לא עלתה פיר-אמרה לאשה עד הגמל הער והבאתיו ונראה את-פני יהנה וישב שם עד-עוקם: כג ויאמר לה אלקנה אישה עשי הטוב בעיניך שבי עד-גמולך אתו אך יקם יהנה את-דברו ותשב האשה ותינק את-בנה עד-גמולך אתו: כד ותעלה עמה פאשר גמולתי בפנים שלשה ואיפה אחת קמח ונגבל ויז ותבאנה בית-יהנה שכלו והעדר גער: כה וישחטו את-הפר ויביאו את-העדר אל-עלי: כו ותאמר בי ארני חי נפשו ארני אני האשה הנזקת עמכה בנה להתפלל אל-יהנה: כז אל-העדר הנה התפללתי ויתן יהנה לי את-שאלתי אשר שאלתי מעמי: כח וגם אנכי השאלתהו ליהנה פל-הימים אשר הנה הוא שאול ליהנה וישתחו שם ליהנה:

Tanach - Samuel I Chapter 1

1. And there was a certain man of Ramathaim-Zophim, of Mount Ephraim, and his name was Elkanah, the son of Jeroham, the son of Elihu, the son of Tohu, the son of Zuph, an Ephrathite;
2. And he had two wives; the name of the one was Hanna, and the name of the other Peninna; and Peninna had children, but Hanna had no children.
3. And this man went out of his city yearly to worship and to sacrifice to the Lord of

hosts in Shiloh. And the two sons of Eli, Hophni and Phinehas, the priests of the Lord, were there.

4. And when the time was that Elkanah offered, he gave to Peninna his wife, and to all her sons and her daughters, portions;

5. But to Hanna he gave a worthy portion; for he loved Hanna; but the Lord had closed her womb.

6. And her adversary also provoked her bitterly, to irritate her, because the Lord had closed her womb.

7. And as he did so year by year, when she went up to the house of the Lord, so she provoked her; therefore she wept, and did not eat.

8. Then said Elkanah her husband to her, Hanna, why do you weep? and why do you not eat? and why is your heart grieved? am I not better to you than ten sons?

9. So Hanna rose up after they had eaten in Shiloh, and after they had drank. And Eli the priest sat upon a seat by the gate post of the temple of the Lord.

10. And she was in bitterness of soul, and prayed to the Lord, and wept bitterly.

11. And she vowed a vow, and said, O Lord of hosts, if you will indeed look on the affliction of your maidservant, and remember me, and not forget your maidservant, but will give to your maidservant a male child, then I will give him to the Lord all the days of his life, and there shall no razor come upon his head.

12. And it came to pass, as she continued praying before the Lord, that Eli observed her mouth.

13. And Hanna spoke in her heart; only her lips moved, but her voice was not heard; therefore Eli thought that she was drunk.

14. And Eli said to her, How long will you be drunk? Put away your wine from you.

15. And Hanna answered and said, No, my lord, I am a woman of a sorrowful spirit; I have drunk neither wine nor strong drink, but have poured out my soul before the Lord.

16. Take not your maidservant for a worthless woman; for out of my great complaint and grief have I been speaking.

17. Then Eli answered and said, Go in peace; and the God of Israel grant you the petition that you have asked of him.

18. And she said, Let your maidservant find grace in your sight. So the woman went her way, and ate, and her countenance was sad no more.

19. And they rose up in the morning early, and worshipped before the Lord, and returned, and came to their house to Ramah; and Elkanah knew Hanna his wife; and the Lord remembered her.

20. And it came to pass, in due course, that Hanna conceived and bore a son, and called his name Samuel, saying, Because I have asked him from the Lord.

21. And the man Elkanah, and all his house, went up to offer to the Lord the yearly sacrifice, and his vow.
22. But Hanna did not go up; for she said to her husband, I will not go up until the child is weaned, and then I will bring him, that he may appear before the Lord, and there remain forever.
23. And Elkanah her husband said to her, Do what seems to you good; remain until you have weaned him; only the Lord establish his word. So the woman stayed, and nursed her son until she weaned him.
24. And when she had weaned him, she took him with her, with three bulls, and one ephah of flour, and a bottle of wine, and brought him to the house of the Lord in Shiloh; and the child was young.
25. And they slew a bull, and brought the child to Eli.
26. And she said, Oh my lord, as your soul lives, my lord, I am the woman who stood by you here, praying to the Lord.
27. For this child I prayed; and the Lord has granted me my petition which I asked of him;
28. Therefore also I have lent him to the Lord; as long as he lives he shall be lent to the Lord. And he worshipped the Lord there.

Babylonian Talmud, *Brachot* 31a/b

ברכות דף לא/א,ב

אמר רב המנונא כמה הלכתא גברותא איכא למשמע מהני קראי דחנה וחנה היא מדברת על לבה מכאן למתפלל צריך שיכוין לבו רק שפתייה נעות מכאן למתפלל שיחתוך בשפתיו וקולה לא ישמע מכאן שאסור להגביה קולו בתפלתו ויהושבה עלי לשכרה מכאן ששכור אסור להתפלל ויאמר אליה עלי עד מתי תשתכרין וגו' אמר רבי אלעזר מכאן לרואה בחברו דבר שאינו הגון צריך להוכיחו ותען חנה ותאמר לא אדני אמר עולא ואיתימא רבי יוסי ברבי חנינא אמרה ליה לא אדון אתה בדבר זה ולא רוח הקודש שורה עליך שאתה חושדני בדבר זה איכא דאמרי הכי אמרה ליה לא אדון אתה לאו איכא שכינה ורוח הקודש גבך שדנתני לכף חובה ולא דנתני לכף זכות מי לא ידעת דאשה קשת רוח אנכי ויין ושכר לא שתיתי אמר רבי אלעזר מכאן לנחשד בדבר שאין בו שצריך להודיעו אל תתן את אמתך לפני בת בליעל אמר רבי אלעזר מכאן לשכור שמתפלל כאלו עובד עבודה זרה כתיב הכא לפני בת בליעל וכתוב התם יצאו אנשים בני בליעל מקרבך מה להלן עבודה זרה אף כאן עבודה זרה ויען עלי ויאמר לבי לשלום אמר רבי אלעזר מכאן לחושד את חברו בדבר שאין בו שצריך לפייסו ולא עוד אלא שצריך לברכו שנאמר ואלהי ישראל יתן את שלתך: ותדר נדר ותאמר ה' צבאות אמר רבי אלעזר מיום שברא הקדוש ברוך הוא את עולמו לא היה אדם שקרא להקדוש ברוך הוא צבאות עד שבאתה חנה וקראתו צבאות אמרה חנה לפני הקדוש ברוך הוא רבוננו של עולם מכל צבאי צבאות שבראת בעולמך קשה בעיניך שתתן לי בן אחד משל למה הדבר דומה למלך בשר ודם שעשה סעודה לעבדיו בא עני אחד ועמד על הפתח אמר להם תנו לי פרוסה אחת ולא השגיח ועליו דחק ונכנס אצל המלך אמר לו אדוני המלך מכל סעודה שעשית קשה בעיניך ליתן לי פרוסה אחת:... וחנה היא מדברת על לבה אמר רבי אלעזר משום רבי יוסי בן זמרא על עסקי לבה אמרה לפני רבוננו של עולם כל מה שבראת באשה לא בראת דבר אחד לבטלה עינים לראות ואוזנים לשמוע חוטם להריח פה לדבר ידים לעשות בהם מלאכה רגלים להלך בהן דדים להניק בהן דדים הללו שנתת על לבי למה לא להניק בהן תן לי בן ואניק בהן:

Rabbi Hamnuna said, "How many magnificent rules have we learned from the story of Hannah! "Now Hannah was praying in her heart." (I Samuel 1:13) From this verse we know that a praying person must direct his heart [in prayer]. "...only her lips moved."(Ibid) From here we know that one who prays must cut each word with her lips. "...her voice could not be heard." (Ibid) From here we learn that one should not raise one's voice when she prays. "So, Eli thought she was drunk." (Ibid) From here we learn that a drunkard is not allowed to pray. "And Eli said to her, "How long will you make a drunken spectacle of yourself?" (Ibid:14) From here we learn that when one sees someone behaving inappropriately, he is obliged to rebuke him. "And Hannah answered saying, "O No my lord..." Ulla said and some say it was Rabbi Yossi Bar Hanina who said: "She said to him, "You are not my lord in this matter and the holy spirit is not upon you because you unjustly suspect me of this." There are those who say [that when Hannah said "No, my Lord...", "You have not come with the Divine presence near you, nor do you have the Holy Spirit, for you have judged me harshly and not with favor. Do you not know, that, "I am a very unhappy woman I have drunk no wine nor any other strong drink..."(Ibid:15) From here we learn that a person who is innocent of someone's suspicion is obliged to tell him. "Don't take your maidservant for the daughter of a scoundrel." Rabbi Elazar said, "From here we see that one who prays while intoxicated is considered to be an idolater, as it is written here, "...the daughter of a scoundrel" and it is written, "and these sons of scoundrels left Your (God's) midst to serve other gods." (Deuteronomy 13:14) Just as idolatry is inferred by the word "scoundrel" in this verse so, too, when [Hannah tells Eli that she is not the daughter of scoundrels, she must be referring to] idolatry in this verse as well. "And Eli answered, saying, "Go in peace." Rabbi Elazar said, "From here we learn that when a person suspects another of something of which they are innocent, he is obliged to mollify him, and furthermore, he must bless him, as it is written: "And may the God of Israel grant you what you have asked of Him."

"And Hannah made a vow, saying, "O Lord of Hosts..." Rabbi Elazar said, "From the day the world was created, no person ever called the Holy One, "Lord of Hosts" until Hannah came and called Him so. Hannah said to the Holy One, "Sovereign of the Universe, from all the multitudes and hosts that You created in the universe, is it so difficult to give me one child?" What is this situation like? Like a king of flesh and blood who made a meal for his servants. A poor person came to the door and asked for a slice of bread, and no one paid him any attention. He made his way to the king, and said, "My lord the king, this huge meal that you have made, is it so difficult for you to offer me a slice of bread?"...

"And Hannah spoke from her heart..." Rabbi Elazar said in the name of Rabbi Yossi Bar Zimra, "Hannah spoke of those things which engaged her heart. She said, "Sovereign of the Universe, there was nothing extraneous in anything You created for a woman. Eyes to see, ears to hear a nose to smell, a mouth to speak, hands for work, legs to walk, breasts to nurse. These breasts which You placed upon my heart, should I not nurse with them? Give me a son and I will nurse with them..."

YOUR TALMUD NAVIGATOR

1. How did the Talmud read the Hannah story?
2. Did they strengthen or weaken Hannah's character?
3. Did it differ from the way you understood her?
4. Why is Chana's prayer singled out as a model for Tefila?
5. Is there anything in the text which indicates this?